

Motion till riksdagen 2010/11:Ub301

av Ewa Thalén Finné (M)

Förändring av masterutbildningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att masterutbildningen delas upp i två delar, dels en mer teoretisk som är forskarförberedande, dels en mer inriktad mot arbetsmarknaden.

Motivering

Det svenska högskolesystemet har förändrats en hel del de senaste åren till följd av den så kallade Bologna-processen. Processen bygger på Bologna-deklarationen och har som mål att göra Europa till ett sammanhållet område för högre utbildning.

Syftet med Bologna-processen är att Europa år 2010 ska vara ett sammanhållet europeiskt område för högre utbildning (European Higher Education Area). De tre övergripande målen är att främja rörlighet, anställningsbarhet och Europas konkurrens- och attraktionskraft som utbildningskontinent.

Examina inom Bologna-processen delas upp i cykler, en på grundnivå för kandidatexamen, en på avancerad nivå för masterexamen och en på forskarnivå för licentiat- och doktorexamen.

I enlighet med Bologna-processen infördes därför den 1 juli 2007 en tvåårig masterexamen i högskoleförordningen. Masterexamen innebär en påbyggnad på kandidatexamen eller annan treårig examen på grundnivå. Masterexamen kräver alltså totalt 300 högskolepoäng, vilket motsvarar totalt fem års studier.

Dagens masterutbildning som den ser ut i Sverige behöver förändras för att mer anpassas till arbetsmarknaden. Den masterutbildning som studenter i Sverige genomgår förbereder i mångt och mycket för en karriär som forskare, men inte lika mycket för en karriär som yrkesarbetande. Detta är olyckligt, eftersom det stora flertalet av studenterna inte väljer att forska efter avslutad examen.

Fel! Okänt namn på

Ett flertal rapporter och undersökningar, bland annat en som är gjord av universiteten i Lund, Uppsala och Göteborg visar på att även studenterna efterlyser mer arbetsmarknadsanpassad utbildning och mer riktad studie- och karriärvägledning. Nämnda rapport visar även att masterutbildningarna idag är dels profilerade, tillämpade tvärvetenskapliga utbildningar, dels bredare där studenterna har större möjlighet att välja kurser efter eget intresse.

En lösning på problematiken med undermålig arbetsmarknadsanpassning är att ta efter de exempel som finns i våra europeiska grannländer, nämligen att göra masterutbildningen tudelad i en mer teoretisk del som är forskarförberedande och en mer inriktad mot arbetsmarknaden, med fler praktiska moment. Detta skulle öka anställningsbarheten och bidra till att vi får en mer dynamisk och individbaserad högskola, där man själv i högre grad kan välja vilken typ av utbildning man får.

Dessutom skulle detta minska det resursslöseri det innebär för studenter att gå långa utbildningar för att sedan inte ha några praktiska kunskaper om hur det fungerar i arbetslivet, men även minska de merkostnader det innebär för arbetsgivaren att skola in nyutexaminerade studenter.

Stockholm den 26 oktober 2010

Ewa Thalén Finné (M)